

paa alle Felter. Der kunde maaske siges paa det militære undtagen, men dertil vil jeg sige, at er der nogen, som har Interesse i, hvorledes Landets Sønner blive behandlede, er det sandelig Moderen i lige saa høj Grad som Faderen. Der er derfor neppe eet Samfundsanliggende, hvor ikke Kvinderne have samme Interesse som Mændene, og for mange Forhold have Kvinderne maaske en varmere Interesse end Mændene. Jeg tror derfor, at det er en heldig Ordning baade af Kommunens og Ståtens Styrelse, at Hjemmene, det vil sige Kvinder og Mænd i Fællesskab, arbejde for de samme Interesser, og naar vi ved Valgkredsloven gennemføre Afstemning i Kommuner, vil det — derom er jeg overbevist — være let for Kvinderne at udøve deres Valgret, idet de da ikke, som man nu ofte maa, i den Anledning, skulle rejse mange Mil.

Naar man nu har henvist til, at Deltagelsen i de kommunale Valg for Kvindernes Vedkommende ikke var saa stærk, som ønskeligt var, vil jeg spørge: Hvorledes var Mændenes Deltagelse ved kommunale Valg og Rigsdagsvalg i tidligere Tid? Fra min tidlige Ungdom kan jeg huske, at naar der skulde være Folketingsvalg, holdt man Bylag, og saa beskikkede man 2—3 Mænd, som skulde have den Ulejlighed at køre hen og stemme. Det faldt ikke Byens Mænd ind, at det var noget, som vedkom dem alle, de sendte nogle Repræsentanter for sig og lod det gaa med det. Der blev holdt mange Folketingsvalg, hvor der var saa ringe Deltagelse, at der neppe var mere end 50—100 Vælgere omkring Valgtribunen. Senere i Tiden er Interessen jo bleven større og større, nu møder der 80 til 90 pCt. op ved Folketingsvalgene. Saaledes er det ogsaa min Overbevisning, at efterhaanden som Kvinderne se den Betydning, der ligger baade i deres kommunale og politiske Valgret, ville de benytte deres Valgret i lige saa stor Udstrækning som Mændene. Medens det ærede Medlem fra Frederiksberg (Ellinger) mente, at vort Folks Udvikling vilde komme ind i et meget uheldigt Spor, om man vedtog det Forslag, som her er under Debat, har jeg en noget anden Opfattelse. Hvis det virkelig var Tilfældet, hvad det ærede Medlem, saa vidt jeg forstod, mente, at den politiske Udvikling og den politiske Modenhed endnu ikke tillade den Art af Fremskridt, saa, mener jeg, have vi ilde udgivet alle de store Summer, vi gennem en Aarrække have ofret paa vort Folks Undervisning, baade paa den

offentlige og den private. Jeg kan ikke tro, at Kvinderne med Hensyn til Intelligens staa lavere nu, end Mændene gjorde, da man i 1849 gav dem fri Forfatning og den udstrakte Valgret, som de fik ved Grundloven af 5. Juni 1849.

Det ærede Medlem fra Frederiksborg (Dinesen) hørte vi i Gaar alle med Interesse. Han er jo det ældste Medlem heri Tinget og en Mand, som har taget varm og levende Del i de mange politiske Forhandlinger, der have været førte i de mange Aar, der ere gaaede, siden Grundloven af 1866 blev givet. Det glædede mig at høre ham udtale, at han var villig til at gaa til en Grundlovsændring i to Afsnit. Det erklærede det ærede Medlem, og det sætter jeg Pris paa. Men det ærede Medlem begrænsede det jo i meget høj Grad, nemlig derhen, at man skulde indskrænke sig til en Forandring af Grundlovens § 32 og udsætte Spørgsmaalene angaaende Kvinders Valgret og Valgretsaldere, til man kom til det næste Afsnit. Jeg beklager, at det ærede Medlem ikke kunde gaa videre i sin Tilslutning, men jeg erkender, at her foreligger altsaa en Indrømmelse fra hans og hans Meningsfællers Side, idet de have erklæret sig villige til at gaa med til en begrænset Grundlovsændring.

Det ærede Medlem fra Kerteminde (Eduard Larsen) holdt i Gaar en stor Tale, men det forekommer mig rigtignok, at Konsekvensen af denne Tale maatte blive, at det ærede Medlem stillede Forslag om at ændre Grundloven derhen, at Etkammerssystemet indførtes. Det ærede Medlem var jo en saa absolut Modstander af Kompromiset, af Overenskomsten. Han kunde ikke tænke sig noget mere modbydeligt og afskyeligt end de mange Kompromiser og Overenskomster, som have været sluttede under Forfatningen af 1866. Naar man overhovedet ikke vil ind paa en Forfatning, hvor der skal træffes Overenskomster mellem modstridende Anskuelser hos de to Ting, er der kun een Vej at gaa, nemlig den at indføre Etkammerssystemet. Jeg har ikke troet, at det var hans Meningsfællers Mening at gaa dertil, jeg har troet, det var deres Mening at bevare Tokammerssystemet, men man kan ikke komme bort fra, at et Tokammerssystem maa hvile paa Overenskomster. Nu mener jeg for Resten, at man godt kan være bekendt de mange Overenskomster, der ere sluttede i Løbet af det lange Tidsrum, som nu er gaaet, siden Venstre overtog Regeringen i 1901. Det ærede